

Arrest

nr. 170 764 van 28 juni 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Togolese nationaliteit te zijn, op 20 maart 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 februari 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze beslissing werd op 22 februari 2014 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 maart 2014 met refertenummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest van de Raad van State van 27 januari 2016 nr. 233.641, waarbij het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 19 september 2014, nr. 129 778 wordt vernietigd.

Gezien het arrest nr. 169 611 van 13 juni 2016 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen te verschijnen ter terechtzitting van 23 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 december 2008 diende verzoeker een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Op 26 februari 2010 weigerde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna verkort het CGVS) zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker.

Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad), die op 16 december 2010 bij arrest nr. 53 223 eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker weigerde.

Op 14 januari 2011 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Op 16 mei 2011 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als partner in een duurzame relatie met T.E.K., van Belgische nationaliteit.

Op 25 augustus 2011 nam de burgemeester een beslissing tot weigering van het verblijf van meer dan drie maanden, zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Op 21 oktober 2011 diende verzoeker een tweede aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

Op 12 april 2012 nam de gemachtigde een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 13 augustus 2012 diende verzoeker een nieuwe aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een burger van de Unie (bijlage 19ter).

Op 24 januari 2013 nam de gemachtigde de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad, dat op 17 maart 2014 bij arrest nr. 120 754 werd verworpen.

Op 22 augustus 2013 diende verzoeker andermaal een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als partner in een duurzame relatie.

Op 17 februari 2014 nam de gemachtigde de beslissing tot weigering van een verblijf van meer dan drie maanden, zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 22.08.2013 werd ingediend door:

Naam: K., L. (...)

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen: 1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid; (...)'

Als bewijs van haar bestaansmiddelen legt de referentiepersoon loonfiches voor waaruit blijkt dat zij in de periode 05.08.2013-25.08.2013 en 30.09.2013-20.10.2013 tewerkgesteld was via uitzendarbeid.

Uit de voorgelegde bewijzen blijkt dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon heden noch stabiel noch regelmatig zijn. De referentiepersoon is momenteel tewerkgesteld via interimarbeid. Aangezien interimcontracten per definitie tijdelijk van aard zijn, er slechts inkomsten van enkele maanden worden aangetoond en er verder geen enkel bewijs van vroegere of toekomstige tewerkstelling of bestaansmiddelen wordt aangebracht, is met de voorgelegde documenten niet aangetoond dat de Belgische onderdaan heden over stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

*Tevens legt betrokkene volgende bewijzen voor mbt zijn persoonlijke bestaansmiddelen:
- loonfiches voor de periode augustus-oktober 2013*

Echter, er kan met deze documenten geen rekening gehouden worden bij de beoordeling van de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Immers, het is de Belgische onderdaan die zich wenst te laten vervoegen, die dient aan te tonen over voldoende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken."

Op 28 mei 2014 weigerde het CGVS de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker.

Bij arrest nr. 129 778 van 19 september 2014 vernietigde de Raad de beslissing van de gemachtigde van 17 februari 2014 tot weigering van een verblijf van meer dan drie maanden, zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Op 25 september 2014 weigerde de Raad bij arrest nr. 130 225 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker.

Op 27 januari 2016 vernietigde de Raad van State bij arrest nr. 233.641 het vernietigingsarrest nr. 129 778 van de Raad van 19 september 2014.

Op 22 juni 2015 werd verzoeker in het bezit gesteld van een F-kaart.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 22 juni 2015 reeds in het bezit werd gesteld van een F-kaart.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037) en moet verzoeker het bestaan van een belang aantonen (RvS 13 februari 2015, nr. 230.190). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren. Nu verzoeker reeds over een verblijfsrecht beschikt, dat, mits het blijven voldoen aan de voorwaarden van de Vreemdelingenwet, zal uitmonden in een definitieve verblijfsmachtiging van onbepaalde duur, ziet de Raad niet in welk voordeel de eventuele vernietiging van de thans bestreden beslissing verzoeker nog zou kunnen verschaffen.

Deze vaststelling werd ter zitting van 23 juni 2016 aan een debat onderworpen. Verzoeker erkent geen belang meer te hebben bij de huidige procedure.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend zestien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES